

František z Assisi:

SEMIAČKO VEČNÉHO ŽIVOTA

Duchovné dedičstvo jedného kresťana

1226 — 2026

Franciscus

Osemsto rokov od smrti sv. Františka

Obálka: San Francesco, tempera su tavola, Cimabue
© Museo della Porziuncola presso la Basilica di Santa Maria degli Angeli ad Assisi.

Sadzba a grafika: Ufficio Comunicazioni Curia generale OFM

Pred osemsto rokmi opúšťal František z Assisi tento svet. Avšak semiačko, ktoré zasadil, naďalej rastie.

Svätý Pavol píše v Liste Galatánom čosi, čo sa javí byť tajomné:
„Kto rozsievá pre Ducha, z Ducha bude žať večný život.“¹

Tieto slová sa naplnili v živote Františka. Potom, čo prijal Ježišovho Ducha, až dovedy, keď na svojom tele niesol znaky Ukrižovaného, sa stal semiačkom Evanjelia, plným ovocia večného života.

Dedičstvo, ktoré nám zanechal, je vzácne. Je to dedičstvo, ktoré prehovára aj dnes srdcu a myslí našej generácie a pomáha nám veriť Evanjeliu, aby sme mohli *„mať Ducha Pánovho a jeho sväté pôsobenie“²* a stať sa tak znamením pokoja.

Týmto listom by sme chceli ďakovať Pánovi evanjeliové semiačka, ktoré František zasadil v Cirkvi pred 800 rokmi a ktoré sú aj dnes naďalej živé a plodné. Chceli by sme spoločne pripomenúť niektoré základné aspekty týchto dejín kresťanstva. Aspekty, ktoré zostávajú dedičstvom všetkých, ktorí chcú podľa príkladu sv. Františka nasledovať Pána Ježiša.

¹ Gal 6,8.

² Reg 10,8.

Necháme sa v tomto liste sprevádzať *Testamentom* svätca, napísaným krátko pred jeho smrťou. František v ňom pripomenul základné momenty svojej skúsenosti: počiatkové udalosti, stretnutie s Cirkvou a ovocie, ktoré sa zrodilo v spoločenstve bratov. František v Testamente píše, že len ak vychádzame z tejto minulosti, bude možné porozumieť prítomnosti a budovať budúcnosť.

A preto aj pre nás je toto jeho rozprávanie vzácnym dedičstvom, aby sme mohli spoznať „úmysly Františka“. Budeme tak môcť znovu si dnes zvoliť naše evanjeliové povolanie, v súlade s projektom kresťanského života, ako ho uskutočňoval Svätec.

1. Stretnutie, ktoré všetko mení

Semiačko plné milosrdenstva a viery

*«Pán dal mne, bratovi Františkovi,
aby som začal konať pokánie.»³*

Takto sa začína Testament. František hovorí o hlbokom obrátení: Pán mu doprial radikálne zmeniť jeho spôsob vnímania a zakúšania života. Už to viac nebolo podľa logiky rytiera, ktorý v popredí stúpa po rebríku moci. Zrodila sa v ňom logika brata, zdieľajúceho údel najmenších a zostupujúceho medzi posledných, s ktorými sa združuje, lebo aj on je malomocný.

Bola to skúsenosť, ktorá zmenila chute jeho srdca a logiku zmýšľania. Oslobodila ho od horkosti existencie ovládanej rivalitou a priviedla ho k sladkosti života darovaného v radosi zdieľania.

Oči malomocných

Táto premena sa udiala vďaka dvojitému stretnutiu. Predovšetkým to bolo stretnutie s tvárou malomocných.⁴ František zanechal assiskú pohodlnosť a odišiel k nim.

³ Test 1.

⁴ Test 1-3.

Testament pripomína túto udalosť jednoduchými a hlbokými slovami: „*Pán ho voviedol medzi tých úbožiacov a on im preukázal milosrdenstvo.*“⁵

A toto je kľúčové slovo: milosrdenstvo. Život Františka sa nezmenil preto, že si zvolil chudobu, ale preto, že preukázal milosrdenstvo. Chudoba bola bezpochyby cestou k milosrdenstvu. Ak by sa nebol stal blížnym, zdieľajúc údel s chudobnými, nemohol by venovať ich biede svoje srdce.

V rozhodnutí pre chudobu sú prítomné aj všetky ostatné cnosti, drahé Františkovi: pokora, trpezlivosť, jednoduchosť, minorita. Bez nich by milosrdenstvo neexistovalo.

A preto nesmieme nikdy oddeľovať tieto dve slová. Chudoba bez milosrdenstva sa stáva idolom. A milosrdenstvo bez chudoby zasa ideológiou.

PAMÄTAJME

- Chudoba bez milosrdenstva sa stáva idolom.
- Milosrdenstvo bez chudoby sa redukuje na ideológiu.

Oči Ukrižovaného

Obrátenie sa zavrhlo vtedy, keď František stretáva ukrižovaného Krista v Kostole sv. Damiána. Pred týmto krížom vyprýštila z jeho srdca modlitba, ktorú bude spolu s *Pater noster* neustále používať s bratmi a neskôr si ju želá zaradiť aj do Testamentu: „*Klaniame sa ti, Pane, Ježišu Kriste, tu i vo všetkých твоjich kostoloch na celom svete a dobrorečíme ti, lebo si svojím svätým krížom vykúpil svet.*“⁶

⁵ Test 2.

⁶ Test 4-5.

V oslávenej tvári ukrižovaného Krista videl František otvorené oči Syna, obrátené k Otcovi. Tie oči boli istou správou o láske Boha voči každému zranenému človeku, ktorý potrebuje spásu.

Toto bolo „*slovo kríža*“⁷, ktoré František počul v Kostole sv. Damiána: Boh sa stal chudobným a prišiel medzi nás, aby nám preukazoval milosrdenstvo. V tomto kostolíku i vo všetkých ostatných, kde František kontemploval osláveného Krista, opakoval túto modlitbu ako syntézu svojej skúsenosti viery v tvár, v ktorej zakaždým rozpoznával – a teda aj adoroval a dobrorečil, chválil a ďakoval – tú lásku, ktorou je Boh.

Narodil sa nový človek

Oči malomocných i oči Ukrižovaného darovali Františkovi semeno večného života. Od tohto okamihu začal žiť v chvále Boha Otca zjaveného v Kristovi, v pokore voči sebe samému, cítiac sa milovaným synom, i v milosrdenstve voči všetkým ľuďom, ktorých prijímal ako požehnaných bratov. Narodil sa tak nový človek, v ktorom rozkvitlo Evanjelium, čím získal opravdivú a novú múdrosť s ohľadom na seba samého, iných a Boha.

Toto je prvé dedičstvo, ktoré nám František zanecháva: chudobných a ukrižovaného Krista ako konštitutívne a základné vzťažné body našej kresťanskej vízie života. Ak by sme na toto zabudli a žili ináč, dôsledkom by bolo akési odparenie nášho povolania františkánov a františkánok, nášho pravého pokánia, a teda nášho evanjeliového obrátenia.

⁷ 1Kor 1,18.

2. Cirkev – chudobná, ale úrodná zem

Kde zasadiť semiačko

František sa po obrátení ocitol zoči-voči zásadnej otázke: kde zasadiť semiačko, ktorému v ňom Boh dal zrod? Aká zem bola najvhodnejšia k tomu, aby rástlo a prinášalo ovocie?

Cirkevná situácia vtedajšej doby nebola ľahká. Klérus bol nezriedka morálne a duchovne úbohý. Mnohé laické hnutia, dôrazné vo svojich evanjeliových rozhodnutiach, odsudzovali a opúšťali takúto Cirkev.

Pre Františka však Cirkev naďalej zostávala zemou podobenstva, do ktorej Rozsievateľ⁸ neprestával hádzať svoje semiačka. A aj napriek kameniu, trníu a tvrdosti zeme, zostávalo toto pole miestom, kde malo klíčiť semiačko evanjelia.

Kostol sv. Damiána: naučiť sa milovať Cirkev

František strávil v Kostolíku sv. Damiána asi rok, potom, čo opustil otcovský dom a zanechal svoje komerčné a konkurenčné zmýšľanie.⁹ V tomto období bol František vzdelávaný v živote Cirkvi, učiac sa milovať ho s pokorou a vernosťou, bez toho, žeby upadol do duchovnej pýchy dokonalých.

⁸ Cf. *Mt* 13,1-23, *Mk* 4,1-20 e *Lk* 8,4-15.

⁹ *1Cel* 15, *3Spol* 19.

Žil tu spolu s chudobným kňazom Pietrom,¹⁰ ktorý toto miesto spravoval. A s ním si vybudoval priateľský vzťah.¹¹

Práve v tomto období „*dal [Františkovi] Pán veľkú vieru v kňazov*“,¹² a teda v Cirkev. Bola to skúsenosť hlboká a trvalo platná: „*Ak by som našiel úbohých kňazov, chcem sa ich báť, milovať a ctiť si ich ako svojich pánov.*“¹³

S týmto chudobným kňazom prežil František kľúčový čas pre svoju evanjelióvu identitu. Bol vychovaný vo viere v Cirkev, rozpoznanú ako sviatostné miesto zjavenia Božej lásky.

PAMÄTAJME

- Cirkev zostáva aj napriek všetkým svojim ostňom miestom, v ktorom rastie evanjelióve semiačko.

Eucharistia – srdce tajomstva

Eucharistia bola bezpečným dôkazom tohto tajomstva. Najvyšší a Všemohúci v nej „*každý deň*“¹⁴ dovoľoval, aby bol vysluhovaný úbohými a možno aj nečistými rukami kňazov.

A František to s údivom pripomína: „*Z Najvyššieho Božieho Syna nevidím na tomto svete telesne nič, iba jeho Najsvätejšie telo a krv.*“¹⁵

¹⁰ *PerAn* 7.

¹¹ *3Spol* 21-22.

¹² *Test* 6.

¹³ *Test* 7-8.

¹⁴ *Nap* I, 16-18.

¹⁵ *Test* 10.

V jeho veľkej zbožnosti voči Eucharistii sa prelínali dva základné momenty: láska k tej chudobnej zemi, ktorou je Cirkev a v ktorej Boh „zostupuje každý deň rukami kňaza“,¹⁶ v pokore sa mu podriaďujúc; a kontemplácia tajomstva Boha, ktorý je „pokora“¹⁷ a daruje sa nám „v chudobnej podobe chleba“.

V chudobnom a pokornom chlebe Eucharistie, mal František v rukách nielen pripomienku hodnoty Cirkvi, ale aj sviatosť, v ktorej mohol každá deň kontemplotvať Ježišovu logiku: pokoru a chudobu ako jediné cesty k tomu, ako sa stať darom milosrdenstva.

Cirkev a Eucharistia sú druhým dedičstvom, ktoré nám František zanecháva: je to pôda, do ktorej treba vnoriť naše evanjeliové semiačko, aby sa stalo skutočne kresťanským, a súčasne je to vyjadrenie logiky, ktorou sa treba živiť každý deň, aby sme mohli prinášať ovocie večného života.

¹⁶ *Nap* I, 18.

¹⁷ *ListR* 28.

3. Bratia, prinášajúci pokoj svetu

Dar bratov

V Kostole sv. Damiána našiel František svoje miesto života. Iné nehladal. Ale Boh ho znova prekvapil nečakaným darom: darom bratov.

Spolu s nimi František žil „*podľa formy svätého Evanjelia*“¹⁸ a chodieval svetom, ohlasujúc pokoj.¹⁹ Evanjeliové semiačko prinášalo svoje hojné ovocie.

Bratstvo bez prejavov moci

František pripomína: „*Potom, ako mi Pán dal bratov, nik mi neukázal, čo mám robiť, ale sám Najvyšší mi zjavil, že mám žiť podľa formy svätého Evanjelia.*“²⁰

František nechcel so svojimi prvými spoločníkmi založiť akýsi pyramidový Rád, ale skôr cirkulárne bratstvo. Chcel eliminovať vertikálny princíp moci, typický pre feudálny poriadok, a založiť vzájomnosť služby, ktorú videl žiariť v Evanjeliu.

¹⁸ *Test* 14-15.

¹⁹ Cf. *Test* 23.

²⁰ *Test* 14.

Aj označenia mali slúžiť tomuto snu: „*Nech nik nie je nazývaný priorom, ale všetci nech sa rovnako nazývajú menšími bratmi. A nech si vzájomne umývajú nohy.*“²¹

Dve figúry mali tento štýl garantovať: „*predstavený*“ ako *minister* a *sluha* v službe bratom,²² v štýle „*matky*“ schopnej blízkosti a starostlivosti v okamihoch ťažkosti.²³ Iba tak mohli bratia medzi sebou vytvárať skutočnú „*domáckosť*“²⁴ a „*familiárnosť*“²⁵ – autentické ovocie a bezpečnú garanciu spoločného života „*podľa formy Evanjelia*“.

Túto logiku František potvrdzuje v nádhernom liste anonymnému ministrovi: ťažkosti, ktoré minister vo vedení bratov prežíval, mal „*považovať za milosť*“.²⁶ Údiv, miestami bolestivý, z ľudských vzťahov – ak je žitý v mene Evanjelia – je tým, čo vedie k bratskejšiemu svetu.

PAMÄTAJME

- Nie pyramídový Rád, ale cirkulárne bratstvo.
- Všetci bratia a menší: nech si vzájomne umývajú nohy.

²¹ *NReg* 6, 3.

²² Cf. *Reg* 10.

²³ Cf. *Reg* 6.

²⁴ Cf. *Reg* 6, 7.

²⁵ Cf. *Reg* 10, 5.

²⁶ *LMin* 2.

Svedkovia, ohlasujúci pokoj

Z bratského štýlu povstáva druhé dôležité ovocie: byť svedkami a ohlasovateľmi pokoja.

František pripomína poslanie, ktoré mu zveril Pán: „*Pán mi zjavil, aby sme takto pozdravovali: Nech ti Pán dá pokoj.*“²⁷

Bol omnoho viac, než len jednoduchý pozdrav: bol to program evanjelizácie. A tento program bol uskutočniteľný len za predpokladu, ak zostali skutočnými menšími bratmi medzi ľuďom. Ľuďmi „*nevzdelanými a podriadenými všetkým*“:²⁸ ich jednoduchosť a minorita mali byť obsahom pozdravu pokoja a stratégiou jeho vierohodnosti.

V Regule František spresnil: „*Keď idú svetom, nech sa nehádajú a nech sa vyhnuú dišputám, nech nesúdia druhých, nech sú tichí, nech prinášajú pokoj a nech sú skromní, nech sú mierni a pokorní, rozprávajúc so všetkými čestne, tak, ako sa sluší.*“²⁹

Iba tak, voľní od násilia a silní vo svojej pokornej podriadenosti, budú môcť uskutočňovať úlohu: „*Do ktoréhokolvek domu vojdú, nech povedia: Pokoj tomuto domu.*“³⁰

A práve z dôvodu, že mali byť „*menšími bratmi*“, a teda „*Božími figliarmi, ktorí majú pohnúť ľudské srdcia*“³¹ k pokoju, zakazuje František o čosi skôr v Regule bratom chodiť koňmo.³² Nemali chodiť svetom ako Kristovi rytieri, aby nevnucovali zhora moc svojej pravdy. Boli pozvaní zostať dole a žiť „*uprostred ľudu nízkej vážnosti a opovrhovaného, medzi chudobnými a slabými, chorými a malomocnými a medzi žobrákmi pozdĺž ciest*“.³³

²⁷ Test 23.

²⁸ Test 19.

²⁹ Reg 3, 11.

³⁰ Reg 3, 12.

³¹ AsKom 83.

³² Reg 3, 12.

³³ NReg 9, 2.

Iba tak mohli byť tou pokornou a pokoj prinášajúcou prítomnosťou, potrebnou k tomu, aby vzbudzovali rešpekt a dialóg. Iba tak mohli napomáhať pokoj v Cirkvi, v spoločnosti a vo svete.

Dnes vnímame viac, než inokedy, že cesta tichých a pokorných srdcom, akým bol aj Ježiš,³⁴ je jedinou cestou, ktorá môže viesť ľudí úprimne hľadať cesty pokoja. Vzájomne prepojený a pluriformný svet, akým je ten náš, si k tomu, aby mohol spracovávať napätia a rivalitu bez násilia, vyžaduje ducha dialógu a spolupráce.

³⁴ Porov. *Mt* 11, 29.

Záver: Semiačko naďalej klíči

Dedičstvo, ktoré nás vyzýva

Toto je semiačko večného života, zasadené v srdci Františka. Semiačko, plné milosrdenstva voči ľuďom a viery voči láske ukrižovaného Krista.

Aby mohlo rásť, Boh ho zveril chudobnej, no úrodnej zemi Cirkvi. V nej chcel započat' a uskutočniť už tu, v dejinách, evanjeliový sen o pokojnom svete, v ktorom sú všetci bratia.

Tri evanjeliové slová sú kľúčové pre toto vzácne dedičstvo:

- Milosrdenstvo s chudobnými a láska k ukrižovanému Kristovi.
- Podriadenosť Cirkvi, v ktorej jedine sa sprítomňuje láska Boha, ktorá sa stáva Eucharistiou.
- Bratský život v službe a prijatí, ktorý je predpokladom vierohodného ohlasovania zmierenia a pokoja.

Naša zodpovednosť

Ide o poverenie, ktoré aj dnes naďalej trvá. Vyžaduje od nás úsilie zodpovednosti v zviditeľňovaní a zúrodňovaní semiačka evanjeliového života.

Je to už 800 rokov, čo muži a ženy františkánskej rodiny sprítomňujú toto povolanie. V duchu rodiny, každý podľa svojho osobného povolania, žijú „*podľa formy svätého Evanjelia*“.

Od každého z nás sa vyžaduje, aby sme zúrodňovali semiačko pokorné a chudobné – a predsa húževnaté a veľkodušné – nášho kresťanského života. Nech je akýmkoľvek rozpoloženie, v ktorom sa nachádzame.

Byť pravými kresťanmi znamená aj byť dobrými občanmi. Čeliť reálnym problémom a hľadať inovatívne riešenia v prospech spravodlivejšieho a bratskejšieho sveta. Je to jediná cesta, ako dávať nádej pokoju.

Pútnici do definitívnej vlasti

Aby sme v tomto úsilí nestrácali odvalu, František nám pripomína, že sme „*pútnici a cudzinci na tomto svete*“.³⁵ Sme ľuďmi, čo žijú v očakávaní definitívnej vlasti.

Naše úsilia sú úsiliami *pútnikov*, ľudí, ktorí nemajú definitívne riešenia, ale vedia, kam kráčajú. Vedia, že sú volaní pre večnosť, pre život v spoločenstve so živým Bohom i medzi sebou navzájom.

A zároveň vedia, že toto spoločenstvo bude plné a definitívne až keď bude „*Boh všetko vo všetkom*“.³⁶

³⁵ Reg 6 2; 1Pt 2,11.

³⁶ 1Kor 15,28.

Pane, Ježišu Kriste,
vdaka ti za semiačko večného života,
ktoré si zasadil vo Františkovi.
Vďaka za to, že toto semiačko naďalej klíči,
od jednej generácie k druhej.
Daj, aby aj v každom z nás prinášalo ovocie:
milosrdenstvo voči chudobným,
lásku k tebe, Ukrižovanému,
vernosť k Cirkvi,
lásku k Eucharistii,
bratstvo bez prejavov moci,
svedectvo pokoja.
Pomôž nám žiť „podľa formy svätého Evanjelia“
tam, kde sme a pracujeme.
Nech nás Duch urobí vášnivými kresťanmi, občanmi tejto doby,
schopnými čeliť reálnym problémom
a hľadať spravodlivejší a bratskejší svet.
Pripomínaj nám, že sme pútnikmi nádeje,
na ceste k definitívnemu Mestu,
kde bude Boh, tvoj i náš Otec, všetko vo všetkom. Amen.

Františkovo semiačko naďalej klíči.
Je na nás, aby prinášalo ovocie.

Prot. N. 01/26

Assisi, 10. január 2026

800° rokov of smrti sv. Františka 1226 – 2026

Fr. Massimo Fusarelli, OFM

Fr. Massimo Fusarelli, OFM
Generálny minister

Fr. Amando Trujillo Cano, TOR

Fr. Amando Trujillo Cano, TOR
Generálny minister

Fr. Carlos Alberto Trovarelli

Fr. Carlos Alberto Trovarelli,
OFMConv
Generálny minister

Tibor Kauser

Tibor Kauser, OFS
Generálny minister

Fr. Roberto Genuin

Fr. Roberto Genuin, OFMCap
Generálny minister

Sr. Daisy Kalamparamban

Sr. Daisy Kalamparamban
Prezidentka IFC-TOR

Dodatok

Návrhy k prehĺbeniu obsahov tohto listu:

K osobnej reflexii: Prečítaj si jednu pasáž denne a pozastav sa pri zvýraznených vetách. Použi otázky na konci každej časti tvojej reflexie.

V skupine/spoločenstve: Venujte stretnutie (60/90 min.) každej z troch hlavných častí. Tento okamih nech je starostlivo pripravený, aby sa každý mohol v atmosfére počúvania vyjadriť.

S modlitbou: Použi tematické modlitby (nižšie, na konci každej sekcie) k otvoreniu i zakončeniu svojej reflexie.

Začiatočná modlitba (na začiatku každého stretnutia)

Pane Ježišu Kriste,

ty si povolal Františka,
aby ťa nasledoval,

a dal si mu srdce, schopné
milosrdenstva
a oči, aby videli tvoju tvár
v chudobných a v Ukrižovanom.

Zošli svojho Ducha Svätého,
aby sme mohli porozumieť
vzácnemu dedičstvu,
ktoré nám František zanechal,
aby sme ho žili aj my podľa formy
svätého Evanjelia.

Amen.

Otvor aj naše srdce pre svoje Slovo.

1. Stretnutie, ktoré mení všetko

✓ **Dnes, konkrétne**

✓ **V tomto čase:**

- Urob nejaký skutok milosrdenstva voči niekomu na okraji
- Stráv v tichosti 10 min. pred výjavom ukrižovania
- Zapiš si do denníka: Kto sú „malomocní“, ktorých stretávam?

Pre reflexiu osobnú i v spoločenstve:

- Pokúšam sa rozpoznať „malomocných“ svojej doby: Akých vylúčených (odmietnutých) stretávam?
- Kedy som zakúsil, že milosrdenstvo mení viac než dokonalosť?
- Kde dnes vnímam „otvorené oči“ Ukrižovaného, ktoré na mňa hľadajú?

Modlitba:

Pane,

Ty si voviedol Františka medzi malomocných a tam si ho naučil milosrdenstvu.

Otvor moje oči, aby som mohol vidieť malomocných mojej doby: chudobných, odmietnutých, emarginovaných, tých, ktorým sa všetci vyhýbajú a opovrhujú nimi.

Daj mi odvahu zanechať moje pohodlie,

stať sa blížnym a objaviť, kto je môj blížny, aby som mohol zdieľať ich údel.

Nauč ma, že nestačí zvoliť si chudobu: musím konať milosrdenstvo, darovať svoje srdce, nielen svoje veci.

Oslobod' ma od horkosti rivality a prived' ma k sladkosti zdieľania.

Amen

2. Cirkev – chudobná, ale úrodná zem

✓ **Dnes, konkrétne**

✓ **V tomto čase:**

- Buď účastný Eucharistie s obnovenou pozornosťou
- Príď 5 min. pred, aby si sa pripravil
- Ďakuj za Cirkev, aj s jej biedami

Pre reflexiu osobnú i v spoločenstve:

- Ako prežívam svoju príslušnosť k Cirkvi, s jej biedami i bohatstvom?
- Kde „sadím svoje evanjeliové semiačko“? Aké sú miesta môjho svedectva?
- Je Eucharistia skutočne centrom môjho týždňa? Akým spôsobom by mohla byť viac?

Modlitba:

Pane,
ty si naučil Františka milovať Cirkev,
jeho matku, so všetkými jej biedami.

Aj ja si chcem voľiť sadiť svoje
semiačko do tejto chudobnej, ale
úrodnej zeme.

Oslobod' ma od pokušenia súdiť,
od povýšenosti dokonalých, od
pýchy toho, kto sa považuje za
lepšieho.

Nauč ma vidieť v Cirkvi tú zem,
do ktorej ty, trpezlivý Rozsievateľ
naďalej vrháš semiačko Evanjelia.

Daj mi veľkú vieru v kňazov,
v ktorých chudobných rukách
sa ty naďalej dávaš v Eucharistii.

Amen

3. Bratia, prinášajúci pokoj svetu

✓ Dnes, konkrétne

✓ V tomto čase:

- Požiadaj o odpustenie namiesto toho, aby si sa ospravedlňoval
- Prines pokoj do rodinného alebo pracovného konfliktu
- „Umy nohy“ nejakému človeku: slúž namiesto toho, aby si prejavoval moc

Pre reflexiu osobnú i v spoločenstve:

- Ako sa mi javia moje vzťahy? Sú „cirkulárne“ alebo „pyramídové“? Kde vnímam, že pôsobím mocou namiesto toho, aby som slúžil?
- Akým konkrétnym spôsobom prinášam pokoj do prostredia, v ktorom žijem?
- Som skôr „rytierom“ (ktorý nanucuje) alebo „bratom a menším“ (ktorý vedie pokorný dialóg)?

Modlitba:

Pane,

ty si dal Františkovi bratov;
nauč ma žiť bratstvo.

Oslobod' ma od túžby ovládať,
od pukušenia moci.

Daj mi pochopiť, že vzťahy nie sú
pyramídové, ale cirkulárne – že sme
všetci bratia, a nik nie je pánom.

Nauč ma „umývať nohy“ druhým,
byť služobníkom a nie pánom.

Pomôž mi byť „matkou“:
prijímajúcim voči tomu, kto
zlyháva, trpezlivým s tým, kto je
náročný.

Pomôž mi vidieť ťažkosti ľudských
vzťahov nie ako zlyhaní, ale ako
milosti, ako príležitosti k rastu v
láske.

Amen

Záver: Semiačko naďalej klíči

✔ OTÁZKY K ZÁVEREČNEJ SYNTÉZE

- Ktorú z troch rozmerov Františkovo dedičstva (milosrdenstvo, Cirkev/ Eucharistia, bratstvo/pokoj) vnímam ako najviac vzdialenú od svojho a nášho života dnes?
- Ktorá oblasť je tou pravdepodobnou, do ktorej ma Pán volá, aby som v nej rástol? Čo konkrétne môžeš urobiť?
- Ktorá veta z listu ma/nás oslovila najviac? Prečo?
- Napíš si ju, nauč sa ju naspamäť, opakuj si ju počas týždňa ako modlitbu..
- Aké konkrétne úsilie chcem na seba vziať po čítaní tohto listu?
- Buď špecifický: nie „chcem byť lepší“, ale „v tento týždeň zavolám tomu a tomu človeku“, „pôjdem navštíviť toho a toho chorého“, „poprosím o odpustenie toho a toho...“

Modlitba:

Pane, Kráľ pokoja,
urob ma nástrojom tvojho pokoja.

Nauč ma prinášať tvoj pokoj:
„Pán nech ti dá pokoj.“
Nie ako prázdne slovo, ale ako
program života.

Pomôž mi nehádať sa, nesúdiť,
byť tichý, prinášajúci pokoj,
mierny.

Daj mi porozumieť, že nemusím byť
ako „rytier“, ktorý vnucuje pravdu
zhora, ale ako „brat/sestra a menší“,
ktorý stojí dole, ktorý vedie dialóg s
pokorou, ktorý počúva skôr, než
prehovorí.

Urob ma staviteľom mostov,
rozsievateľom zmierenia,
upokojujúcou prítomnosťou, ktorá
vzbudzuje dialóg a rešpekt.

Amen

1226 — 2026

Franciscus

Osemsto rokov od smrti sv. Františka